

blikket gældende Retstilstand. I Tilfælde af, at Kommunalbestyrelsen maatte ønske en Udvidelse af en Vej eller Gade, paahviler det saaledes, bortset fra særlig Overenskomst, principielt vedkommende Lednings-ejer at afholde de med Ledningernes Flytning som Følge af Vejudvidelser forbundne Omkostninger, jfr. for Stærkstrømsledningers Vedkommende Højesteretsdom af 21. Marts 1934 (Ugeskrift for Retsvæsen 1934, pag. 451), Østre Landsrets Dom af 23. Februar s. A. (Ugeskrift for Retsvæsen 1934, pag. 609) og den til Brug for sidstnævnte Sag af danske Elektricitetsværkers Forening afgivne Erklæring af 30. November 1933, hvorefter Udgifter til Flytning af Ledninger i Anledning af Vejudvidelser altid afholdes af Værkerne, og at disse kun i visse Tilfælde har faaet Udgifterne refunderet af Vejevæsenet, medens Værkerne selv i andre Tilfælde endeligt har maattet bære Udgifterne.

Fordeelingen af Udgifterne ved Kloakledninger — der foruden at føre Spildevand tillige tjener til at afvande Vejen eller Gaden — foretages ifølge Vandløbsloven af 1880 af Vandsynsmænd og Landvæsenskommissioner. I disse Regler har man ikke foretaget nogen Ændring, saaledes at vedkommende Kommune ved saadanne Ledningsarbejder maa bære sin af disse Myndigheder bestemte Del af Udgifterne.

Man har indsat en Regel om, at Kommunalbestyrelsen i særlige Tilfælde kan forlange selv at udføre de med Vejens eller Gadens Istandsettelse fornødne Arbejder paa Ledningsejerens Bekostning, samt at Projekterne til Lægning af nye eller Ændringer i bestaaende underjordiske Ledninger samt til Flytning af Stangrækker, Lysstandere og lignende skal godkendes af Kommunalbestyrelsen. Til Anbringelse eller Flytning af Stangrækker, Lysstandere og lignende paa Hovedlandeveje og Hovedlandevejsgader udkræves dog Ministeren for offentlige Arbejders Godkendelse. Uopsættelige Reparationsarbejder skal vedkommende Lednings-ejer dog være berettiget til at udføre uden særlig Tilladelse, naar der snarest herefter sker Anmeldelse til den paagældende Kommunalbestyrelse.

Til § 21.

I § 6 i Vejloven af 21. Juni 1867 er det bestemt, at de i Henhold til Loven nedlagte Biveje bliver at aflægge og det til samme hørende Jordareal at bortsælge ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, medmindre nogen inden et Aar efter, at Vejens Nedlæggelse som offentlig er endelig be-

stemt, paastaar, at Vejen eller nogen Del af samme er af Vigtighed for hans Ejendom, og dette godkendes af Amtsraadet, for Købstædernes Vedkommende af Amtmanden, eller godtgøres ved Landvæsenskommissionskendelse.

Disse Regler har man foreslaaet ændret og udvidet saaledes, at Kommunalbestyrelserne selv kan træffe Bestemmelse om Anvendelsen af de til nedlagte offentlige Veje og Gader hørende Jordarealer.

Saafernt en nedlagt Hovedlandevej, Landevej eller Bivej bortsælges, har man overensstemmende med den for Biveje efter Loven af 1867 gældende Ordning foreslaaet, at det til en saadan Vej hørende Jordareal skal tilbydes de tilgrænsende Lodsejere.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser kommer ifølge § 54 kun til Anvendelse i Købstæder, Frederiksberg og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse i det Omfang, der ikke indeholdes Regler herom i Gade- og Vejvedtægterne eller i de i Henhold til § 75 i Byggeloven for København udfærdigede Vedtægter, ligesom Paragraffen ikke gælder for København.

Til § 22.

De gældende Regler om Ekspropriation til Vejanlæg m. v. findes spredt i forskellige Love, hvilket har medført, at Reglerne er forskellige, eftersom det drejer sig om Ekspropriation til Landeveje, til Biveje eller til Gader og Veje i Købstæderne og i København og Frederiksberg.

Hjemmelen for Ekspropriation af Jord til Landeveje findes i Forordning om Vejevæsenet af 13. December 1793, jfr. Plakat af 6. August 1800 og Plakat af 9. April 1804. Herefter træffer vedkommende Amtsraad Bestemmelse om og iværksætter Ekspropriationen, medens Erstatningens Størrelse — i Mangel af mindelig Overenskomst — fastsættes af 2 af Retten udmeldte Mænd, dog med Rekurs til en Overtaksationskommission, der bestaar af 4, ligeledes af Retten udmeldte Mænd.

For saa vidt angaar Biveje, findes Ekspropriationshjemmelen i Lov af 20. August 1853, hvorefter det er vedkommende Sogneraad, der træffer Bestemmelse om og iværksætter Ekspropriationen, dog med Rekurs til Amtsraadet. Erstatningen fastsættes i første Instans af 2 af Kommunens Jordboniteringsmænd, jfr. Lov Nr. 108 af 3. April 1925 § 22, medens Overtaksation ligesom ved Landeveje foretages af 4 af Retten udmeldte Mænd.

De i Medfør af Lov Nr. 90 af 23. Marts 1932 udfærdigede Vejvedtægter for Land-